

ת"פ 48057/07/12 - מדינת ישראל נגד רמי צרלס בלוקה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 48057-07-12 מדינת ישראל נ' צרלס בלוקה

בפני
בעניין: כב' השופטת הבכירה גלית ציגלר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רמי צרלס בלוקה

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפה שוטר והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיפים 273 ו- 275 לחוק העונשין.

נסיבות המקרה פורטו בהרחבה במסגרת הכרעת הדין, ובקצרה יאמר כי מדובר באירוע שהתרחש בצהרי יום 19.7.11, שאז ערכו שוטרים חיפוש בבניין שבו התגורר הנאשם, הם פגשו בו וביקשו ממנו שיכוון אותם לאזור המחסנים, והנאשם ביקש לדעת את זהותם, ולאחר שאחד מהם הזדהה בפניו כשוטר - הוא נמנע מלהשיב והפנה אותם לוועד הבית. לאחר מכן, במהלך החיפוש שערכו השוטרים במחסן בבניין, הגיע הנאשם בריצה למקום תוך שהוא צועק לעבר אחד השוטרים "תצא מפה", והוסיף והכה באגרופו בבית החזה שלו, ולאחר שהשוטר הודיע לנאשם שהוא עצור - תפס הנאשם בחולצתו של השוטר, ונתן לו מכת אגרוף נוספת, המשיך להשתולל, להניף אגרופים ולצעוק, עד שנאזק.

בהכרעת הדין נקבע כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, וזאת לאחר שנמצא כי **"במהלך דין ודברים שניהל רועי עם הנאשם לפני מעצרו, הוא הזדהה בפניו כשוטר וגם הציג לו את תעודתו, בעוד הנאשם לאורך כל האירוע התנהג באופן פרוע ואגרסיבי כלפי השוטרים, ולא רק שלא סייע להם אלא אף הפריע בעבודתם ותקף אחד מהם"**.

2. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות, על הערכים החברתיים שנפגעו ועל חלופ הזמן מאז בוצעו המעשים, אשר רובץ לפתחו של הנאשם בשל דחיות רבות שביקשה ההגנה, ובבחינת כלל השיקולים עתרה להשית על הנאשם עונש במתחם שנע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, צו של"צ, קנס ופיצוי.

מנגד מטען הסנגור, כי המתחם נמוך יותר, וכולל גם מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה, כשבמקרה זה יש לבטל את ההרשעה לאור היותו של הנאשם אדם נורמיטיבי ונעדר עבר פלילי, אשר מעוניין להתקדם בחייו החדשים אותם התחיל מאז שעלה ארצה מצרפת. לדבריו, מאז האירוע הנאשם התחתן והוא אב לילדה, וכיוון שהוא מעוניין למצוא עבודה קבועה בשירות המדינה - ההרשעה עלולה לפגוע בו. הסנגור הוסיף, כי לנאשם לא

היה אינטרס לתקוף או להפריע לעבודת השוטרים, והוא נקלע לסיטואציה שלא היתה קשורה בו, והגיב כפי שהגיב מתוך תפיסה לא נכונה של המנטליות בארץ, כאשר חלוף הזמן נגרם לא רק בגללו, ולאור כל האמור ועל מנת לאפשר לנאשם לשקם את חייו ולהשתלב בעבודה ציבורית, עתר הסנגור לבטל את ההרשעה ולהסתפק בצו של"צ וקנס נמוך.

הרשעת הנאשם

3. הכלל המנחה בפלילים הוא, שאדם ביצע עבירה צפוי להיות מורשע בדין, כאשר ההימנעות מהרשעה היא חריג אשר יופעל במקרים נדירים בלבד, ובנסיבות בהן יוכח הנזק שיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו עולה על התועלת שתצמח ממיצוי הדין עימו.

בהקשר זה קבעה הפסיקה שני תנאים מצטברים, אשר רק בהתקיימם ניתן יהיה לשקול חריגה מכלל ההרשעה - האחד, סוג העבירה אשר מאפשר בנסיבות העניין לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, והשני - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בעתידו של הנאשם או בשיקומו (ראו: רע"פ 3852/14 ורשואר נ' מדינת ישראל (18.8.14)).

4. לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות הקשורות בטיבם של המעשים, את טענות ב"כ הצדדים ואת האמור בתסקיר שירות המבחן, לא מצאתי כי זהו המקרה בו מתקיימות הנסיבות המצדיקות אי הרשעה, ולטעמי שני התנאים אינן מתקיימים. כך, האינטרס הציבורי אינו מאפשר להשלים עם מצב בו אדם יפריע לעבודתם של אנשי חוק ואף יתקוף אחד מהם בצורה ברוטלית ואלימה - ולא יתן על כך את הדין.

מדובר בסוג של בריונות, תוך שימוש בכח על מנת להשיג את המטרה שעמדה לנגד עיני הנאשם, וזוהי דרך פסולה המחייבת ענישה של ממש, על מנת שהציבור ידע כי מי שמבצע עבירות מעין אלה - יורשע בדין.

מידה נוספת של חומרה מצויה במעשיו של הנאשם, שהופנו כלפי שוטרים שתפקידם לשמור ולאכוף את החוק, והפסיקה בעניין זה עמדה על החשיבות והנחיצות להגן על השוטרים ועובדי הציבור, ולא לאפשר פגיעה בהם או להעליבם באופן בוטה, לא כל שכן פגיעה ממשית בגופם, כאשר ניתן לראות בהתנהגות כזו כמבטאת חוסר מורא מהחוק וחותרת תחת יסודותיו, ואי הרשעה אינה הולמת מעשים כאלו (ע"פ 7348/11 מדינת ישראל נ' און (26.12.11); רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (2.8.10)).

אוסף ואומר, שבחנתי את התנאי השני הנדרש, ואת החשש שהעלה הנאשם באשר לפגיעה בעתידו המקצועי, אלא שמדובר באפשרות תיאורטית בלבד, ולא הוצגה כל ראיה קונקרטית בעניין, לא כל שכן פירוט אודות משרה מסוימת או מועמדות שהגיש, ולפיכך זוהי טענה ערטילאית שאיננה מקיימת את התנאי כאמור, ובנסיבות אלה אני מותירה את ההרשעה על כנה (ראה רע"פ 9118/12 פרג'ון נ' מ"י שם קבע בית המשפט כי במסגרת בחינת אי הרשעה אין להדרש לאפשרויות תיאורטיות של נזק עתידי).

נוסף על כך, עיינתי גם בפסקי הדין שהציג ב"כ הנאשם, ובהם מקרים שונים בהם העדיפו בתי המשפט שלא למצות את הדין ולא להרשיע נאשמים, אלא שכל מקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו, ולטעמי המעשים בהם נקט הנאשם במקרה זה הם כאלו שלא ניתן להקל בהם ראש או לראות בהם קלי ערך, ואין לומר שהאינטרס הפרטי של הנאשם גובר על האינטרס הציבורי.

מתחם העונש ההול

5. הנאשם ביצע עבירות נגד שוטרים שנשלחו לבצע את תפקידם, ובמעשיו הפריע למלאכתם ופגע בביטחונם באופן שחותר תחת ההגנה על שלטון החוק, הסדר הציבורי, ביטחון הציבור והצורך לשמור על עבודתם התקינה של אלו האמונים על אכיפת החוק.

אין צורך להכביר מילים על חומרת עבירות האלימות כנגד שוטרים, ועל הסכנה האפשרית הנשקפת מהן, כפי שנקבע בע"פ 15150-11-08 אבו שקארה נ' מדינת ישראל (22.1.09):

"העבירה של תקיפת שוטרים והעלבתם הינה עבירה חמורה הפוגעת באושיות שלטון החוק. השוטרים עמלים יומם ולילה להבטיח את הסדר הציבורי ואת ביטחון הציבור ושלומם. הם חשופים לפגיעה מצד עבריינים והם יותר מכל בעל תפקיד אחר, זקוקים להגנתו של בית המשפט בכך שיכביד את ידו על מי שפוגע בהם ומעליב אותם".

על החומרה בה רואה המחוקק מעשה של תקיפת שוטרים, ניתן ללמוד גם מקביעת עונש המינימום המצוי בצידה של עבירה זו - כשסעיף 273 לחוק העונשין קובע עונש מאסר מינימלי של חודש ימים, ואין ספק כי הדבר צריך לעמוד לנגד עיני בית המשפט בגזרו את העונש.

6. התנהגותו של הנאשם שיבשה את המהלך התקין של עבודת השוטרים, הן בשל אי שיתוף הפעולה עמם למרות שהזדהו בפניו כשוטרים, והן בשל התפרצותו של הנאשם לאזור פעילותם בצורה פרועה, שאילצה אותם להפסיק את עבודת החיפוש ולהרגיע את הנאשם, כאשר גם לאחר שהזדהו בפניו שוב - הנאשם לא חדל מהתנהגותו המתלהמת, ואף תקף אחד מהשוטרים באמצעות אגרופיו, ובכל אלה יש ללמד על התנהגות פורעת חוק ומשוללת רסן.

מעשים אלה מלמדים גם על מידה של מסוכנות הנשקפת ממעשיו של הנאשם, ועל הצורך בענישה הולמת שתבטא את הגמול המתאים.

7. מדיניות הפסיקה הנוהגת בעבירות אלה תואמת את המתחם לו עתרה התביעה, שנע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריש (ראה לדוגמה: ע"פ 15150-11-08 אבו שקארה נ' **מדינת ישראל** (22.1.09) שם נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על-פי הודאתו בבית משפט השלום בביצוע עבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו במילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפה סתם וגניבה ונגזר עליו הנאשם עונש מאסר למשך 8 חודשים; ת"פ 18975-07-11 **מדינת ישראל נ' שאדי** (14.7.13) הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש וסיוע לבריחה, ונגזר עליו עונש של 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות).

ואוסיף, כי הדיון התארך מעל הצורך בשל התנהלות הגנת הנאשם, וחלף זמן רב מאז בוצעו המעשים ונשמעו ההוכחות בתיק ועד להרשעתו של הנאשם, והגם שאין לזקוף לחובתו של הנאשם את עצם ניהול הוכחות - הרי

שההתנהלות כולה יצרה הכבדה מעבר לנדרש.

8. עם זאת, ישנן נסיבות מקלות לא מעטות הנזקפות לזכותו של הנאשם.

הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, שארעה תקופה קצרה לאחר עלייתו ארצה.

אביו של הנאשם נפטר לאחר האירוע, ומאז הוא נישא והפך לאב.

הנאשם הינו אקדמאי, שמעוניין להשתלב בחברה הישראלית ולמצוא את מקומו בשוק העבודה, ובמעמד הטיעונים לעונש אף ביקש לאפשר לו הזדמנות לפתוח דף חדש בחייו, ואף הביע חרטה על התנהגותו כלפי השוטרים בפני קצינת המבחן.

בחלוף השנים לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים ונראה כי אותו אירוע היה חריג לאורחות חייו.

9. לאור כל האמור לעיל, בשים לב לנסיבות המחמירות והמקלות, ולענישה המתבקשת, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 200 שעות של"צ בהתאם לתכנית שפורטה בתסקיר שירות המבחן, במינהל קהילתי בקעה.

על הנאשם לסיים את השעות כאמור בתוך שנה, והוא מוזהר כי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע רכיב זה, ולהטיל עליו כל ענישה חלופית.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות כלפי שוטרים או עובדי ציבור.

ג. קנס בסך 1,500 ₪, שישולם עד ליום 15.11.16.

לא ישולם הקנס במועדו, ירצה הנאשם 18 ימי מאסר תמורתו.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ז, 13 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.